

بزرگ ترین «حماقت هوایی» در تاریخ رژیم صهیونیستی

شبکه خبری المیادین در گزارشی درباره رخدادهای جنگ تابستان سال ۲۰۰۶ و تجاوز رژیم صهیونیستی به جنوب لبنان، به ذکر بزرگ ترین «حماقت هوایی» این رژیم پرداخت.

به گزارش آران نیوز: شبکه خبری المیادین، پس از هدف قرار گرفتن چند بالگرد اسرائیلی در مارون الرأس و بنت جبیل در اوایل جنگ جولای 2006، نیروی هوایی رژیم صهیونیستی به دلیل ترس از اصابت موشک های زمین به هوای دوش پرتاب، از استفاده از تمامی بالگردهای خود امتناع ورزید به خصوص اینکه هشدارهایی از دستگاه اطلاعات نظامی درباره احتمال اینکه نیروهای حزب الله موشک های زمین به هوای پیشرفته چینی که ایران از طریق سوریه در اختیار آنها قرار داده است، دریافت کرده بودند.

مداخله بالگردهای اسرائیلی تنها به تلاش برای نجات زخمی ها و هلی برن در مرزها جهت پیاده کردن نیرو و تجهیزات منحصر شد و اجرای این ماموریت را یگان امدادسانی و نجات هوایی 669 معروف به «یحیدا» بر عهده گرفت.

یک هفته پیش از پایان جنگ و به دلیل نیاز مبرم به پیروزی جهت خروج ارتش اسرائیل از نبرد، تصمیم گرفته شد که عملیات «تغییر مسیر 11» اجرا شود. این طرح اقتضا می کرد که شمار زیادی از نیروهای پیاده نظام به واسطه بالگردهای «یسعور» انتقال داده شده و در شهرک «یاطر» پیاده شوند در حالیکه این شهرک حاوی تعداد زیادی از سکوهای پرتاب موشک کاتیوشاست و علاوه بر آن به روستاهای ساحلی صور اشراف دارد و پرتاب موشک های کوتاه بُرد در آن ادامه داشت.

رژیم صهیونیستی به این مسئله افتخار می کرد که ماموریت واقعا بزرگ هوایی در تاریخ این رژیم در حال انجام است. آخرین بالگرد یسعور اسرائیل ساعت 8 شب به پرواز درآمد در حالیکه فرمانده لشکر چتربازان و گروهی از فرماندهان لشکر گولانی نیز سوار این بالگرد بودند و عملیات هلی بُرن انجام شد و بالگرد بار دیگر به پرواز درآمد تا به پایگاه خود در داخل اراضی اشغالی بازگردد که در همین هنگام یک فروند موشک به آن اصابت کرد و در آسمان آتش گرفت و پنج سرنشین آن همگی کشته شدند و عملیات جمع آوری اجساد نیز بسیار پیچیده شد و یکی از این پنج نفر «کیرن تندلر» سرباز زن فنی و تنها سرباز زنی بود که در این جنگ کشته شد که جسد او نیز پس از مدت های طولانی جستجو و مشارکت یگان «شلداگ» (یگان نخبه وابسته به نیروی هوایی اسرائیل) در عملیات تجسس پیدا شد.

پس از گذشت چند دقیقه از هدف قرار گرفتن بالگرد اسرائیلی، سرلشکر «ایال ایزنبرگ» فرمانده یگان آتشبار و «اودی ادام» فرمانده منطقه شمالی از بیم هدف قرار دادن دیگر بالگردهای اسرائیلی با موشک های زمین به هوای دوش پرتاب، تصمیم به توقف فوری انتقال هوایی نیروها را گرفتند.

برای فرمانده منطقه شمالی کاملا روشن بود که فرماندهی مقاومت موفق شده است نقاط فرود بالگردها را شناسایی نماید و به خوبی درک می کرد که ممکن بود حادثه از این هم بدتر باشد و موشک پیش از فرود بالگرد اصابت می کرد و در آن صورت ده ها سرباز کشته می شدند.

پس از چنگ و در جریان تحقیقاتی که «عمیرام لیفین» فرمانده سابق منطقه شمالی انجام داد، از تعدادی از افسرانی که برای اجرای عملیات انتقال هوایی آن را طرح ریزی کرده و مدیریت کرده بودند، سوال کرد: مسافت زیادی تا شهرک یاطر نبود، چطور شما این خطرات را پذیرفتید در حالیکه امکان انتقال سربازان به صورت پیاده و بدون استفاده از بالگرد وجود داشت؟ یکی از افسران پاسخ داد: عملیات انتقال نیروها در چندین نقطه با موفقیت انجام شد، لیفین نیز با حالت تمسخرآمیز جواب داد: حماقت، حماقت است اگر چه موفقیتی هم داشته باشد!